

Δεκέμβρης...

“Τον πόνο διαδέχεται η οργή”

Εξάρχεια, 6 Δεκέμβρη 2008,

ένας προβολισμός, εφηβικές φωνές, τρόμος, πανικός... Η αστυνομική καταστολή αφήνει νεκρό ένα 15χρονο παιδί, αφήνει νεκρή την ελπίδα, στα μάτια των περαστικών. Μια σφαίρα κόβει το νήμα της ζωής για ένα μικρό παιδί που είχε όνειρα και σχέδια για το μέλλον.

Ελλάδα, Δεκέμβρης 2008 - Γενάρης 2009,

μια γενιά κατεβαίνει στους δρόμους, ένα λαϊκό ποτάμι οργής μετουσιώνεται σε ένα Λαϊκό κίνημα κάθε ηλικίας, ιδεολογικής απόχρωσης. Σε κάθε πόλη της Ελλάδας και σε μεγάλες πόλεις της Ευρώπης γράφονται οι ιστορικές στιγμές του Ελληνικού Δεκέμβρη. Γράφεται η ιστορία της Αστυνομικής Βίας απέναντι στην νέα γενιά, γράφεται η ιστορία της κρατικής βίας απέναντι στους νέους ανθρώπους, γράφεται η ιστορία μιας εξέγερσης των “νέων καταπιεσμένων”, απέναντι στα “νέα ανάκτορα”.

Ηράκλειο, Φλεβάρης 2010,

*** Απόσπασμα Ιδρυτικής διακήρυξης Προοδευτικής Κίνησης Νέων Αριστερών**

Η εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 με αφορμή της δολοφονία του 15χρονου μαθητή ήταν η πρώτη μαζική εξέγερση της νέας γενιάς από την δεκαετία του 90, μια εξέγερση που πήρε γρήγορα χαρακτηριστικά μαζικού κινήματος με την συμμετοχή νέων, μαθητών, ανέργων, μεταναστών, φοιτητών και εργαζομένων. Η «νέα εξέγερση» υπήρξε το πρώτο μήνυμα των «νέων καταπιεσμένων» απέναντι σε ένα «σύστημα» που λησιμόνησε να ακούει, απέναντι σε μια «νόθα» Δημοκρατία, απέναντι σε ένα κράτος αδιαφορίας και καταστολής.

Την ίδια στιγμή που αυτή η «αποκάλυψη» έχει πάρει τέτοια ένταση και έκταση, ζούμε τον παραλογισμό της έλλειψης αντίδρασης από τις Πολιτικές Νεολαίες, θεωρώντας κανείς ότι στην πλειοψηφία τους αποτελούν έναν απλό ενονυχισμένο παρατηρητή των διεθνών, εθνικών και τοπικών εξελίξεων.

Κατηγορούμαστε βέβαια για αδράνεια και ανυπαρξία, από αυτούς στον οποίων τα χέρια βρίσκονταν και βρίσκεται η σημερινή εξελικτική πορεία των κοινωνικοοικονομικών καταστάσεων. Προφανώς το παραπάνω γεγονός αποτελεί μέγιστη ειρωνεία καθώς δεν είναι η γενιά αυτή υπεύθυνη για την σημερινή πραγματικότητα. Αποτελεί παρ' όλα αυτά ώρα ευθύνης και ριζικών αποφάσεων για κάθε ένα από εμάς, που αναλαμβάνοντας την ιστορική υποχρέωση οφείλουμε να σταματήσουμε αυτή την πορεία του καθορισμού του μέλλοντος μας από άλλους, «για εμάς, χωρίς εμάς».

Ελλάδα, Δεκέμβρης 2010,

2 χρόνια μετά είναι πολλά εκείνα που μπορεί κανείς να διατυπώσει και να επισημάνει. Ο Δεκέμβρης του 2008 ήταν για πολλούς μια ερώτηση της νέας γενιάς προς το πολιτικό σύστημα της χώρας. **Γιατί;**

Το ερώτημα 2 χρόνια μετά παραμένει αναπάντητο καθώς σήμερα η δυσχερής κατάσταση της χώρας την έχει οδηγήσει στον χειρότερο εφιάλτη της. Δανεισμό με τους πιο απεχθής όρους από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Είναι φανερό και ξεκάθαρο στην Ελληνική Κοινωνία σε κάθε μαζικό και εργασιακό χώρο ότι η εποχή που διανύει τόσο η πατρίδα μας, όσο και άλλες Ευρωπαϊκές χώρες είναι μια εποχή έντονης αβεβαιότητας για κάθε πολίτη. Αβεβαιότητας τόσο για το

σήμερα, όσο και το αύριο της ίδιας της διαβίωσης.

Οι πρόσφατες Αυτοδιοικητικές εκλογές απέδειξαν την απέχθεια της κοινωνίας απέναντι στο παραδοσιακό πολιτικό σύστημα με πρωτοφανή ποσοστά αποχής από τις κάλπες. Την ίδια στιγμή το πολιτικό σύστημα φαίνεται να αναδιπλώνεται με νέους “φτιασιδωμένους” πολιτικούς σχηματισμούς.

Την ίδια στιγμή καθημερινά γινόμαστε δέκτες ανακοινώσεων από τα Μ.Μ.Ε. για νέα μέτρα, νέες περικοπές, δηλώσεις, διαδηλώσεις και έντονες αντιπαραθέσεις για την πολιτική του μνημονίου και τις επιταγές της Τρόικας. Θεατές μιας νεοελληνικής τραγωδίας που 21ου Αιώνα.

Η νέα γενιά, η δική μας γενιά διαφαίνεται ότι θα είναι εκείνη η γενιά που θα σηκώσει στις πλάτες της τα βάρη της μεταπολιτευτικής ιστορίας της χώρας. Θα είναι η γενιά που θα κληθεί να πληρώσει τον λογαριασμό για την κατασπατάληση του Δημοσίου πλούτου, για την υπερχρέωση της χώρας, για την διάλυση και εκφυλισμό των θεσμών της Δημοκρατίας μας. Δυστυχώς όμως κανείς δεν μας ρώτησε, δεν μας ρωτάει και δεν μας ακούει. Κανείς δεν αντιλαμβάνεται τις δικές μας ανάγκες, τα δικά μας όνειρα. Θεατές και όχι πρωταγωνιστές “ στο μέλλον που φτιάχνουν όπως θέλουνε”. Σε μια κοινωνία που οδηγείται αργά και συστηματικά σε “μαρασμό” με μια μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων να έχουν χάσει την ανάγκη της συμμετοχής δεν μπορούμε να είμαστε αμέτοχοι και “απόντες”.

Σε τούτη την κρίσιμη στιγμή οφείλει η γενιά μας να σηκώσει το ανάστημα της, να σηκωθεί από τους “καναπέδες” να ξυπνήσει από τον “λήθαργο” που της έχουν επιβάλλει και να δώσει το παρόν στο κέλευσμα των καιρών. Να δώσουμε ενεργητικά το παρόν διαμορφώνοντας εμείς την πολιτική ατζέντα, βάζοντας εμείς στο προσκήνιο τα δικά μας όνειρα, τις δικές μας ανάγκες. Να διαμορφώσουμε στην βάση των κοινών μας διεκδικήσεων μια προοδευτική πρόταση για την έξοδο από την σημερινή πολύπλευρη Κρίση του Πολιτικού συστήματος και της Οικονομίας που έγινε Κρίση της ίδιας μας της ζωής.

Ο Δεκέμβρης σηματοδοτεί την ανάγκη για μια “νέα εξέγερση” απέναντι σε κατεστημένες λογικές, πρακτικές και διαδρομές, σηματοδοτεί την ανάγκη μιας Νεολαίας του 21ου Αιώνα που μπορεί και θέλει να διαμορφώσει μόνη της το αύριο, χωρίς ντιρεκτίβες και επιταγές κανενός, το δικό της αύριο.

- Καλούμε κάθε νέο και νέα, κάθε εργαζόμενο και κάθε πολίτη να αντισταθεί στο μέλλον που του επιβάλλουν οι δήθεν ισχυροί έχοντες των ημερών μας και να ανατρέψει την τρομοκρατία των Μ.Μ.Ε. και των υποκινητών τους.
- Καλούμε κάθε νέο και νέα, κάθε εργαζόμενο και κάθε πολίτη να συμμετάσχει στις πορείες και να δείξει ότι δεν ξεχνά ούτε κα συγχωρεί
- Καλούμε κάθε νέο και νέα, κάθε εργαζόμενο και κάθε πολίτη να δώσει το παρόν στις πορείες της νέας γενιάς για τον δικό μας Δεκέμβρη, για τον Δεκέμβρη των καθημερινών θυμάτων της οικονομικής και θεσμικής βίας.

Προοδευτική Κίνηση Νέων Αριστερών

Τάση Νέων ΠΑ.ΣΟ.Κ.

<http://prokinea.blogspot.com>